

Gaudí interessa

Dv, 25/11/2011 per Jordi Llisterra...

[Laeto animo](#)

Dic: “Molts periodistes. És normal?”, i em diuen que no és habitual que s’ompli tant la [sala de premsa](#) del Vaticà per aquesta mena de temes. I al tarda dic: “Vuit cardenals, dues files de monsenyors, la sala plena... També és normal?”, i em diuen que el públic era nombrós i amb gent significativa.

Una possible conclusió de la presentació a Roma de l’exposició sobre Gaudí i la Sagrada Família és que s’han assolit els objectius fixats: una presència de la cultura i l’Església de Catalunya a Roma, de qualitat, positiva i significativa. Superant el que es va fer fa deu anys. Gaudí interessa.

Ja sabem que dins la cúria romana ha calat molt el convenciment de que Catalunya és un desert religiós. No tothom pensa igual, però molts dels qui ho creuen és més per desconeixement que per convicció personal. Per això no és gens sobrer mostrar que durant cent anys la producció editorial en català ha estat farcida d’iniciatives religioses o que una obra única com Gaudí ha tingut continuïtat i avui s’acosta a la seva culminació per voluntat i fe dels qui van heretar el projecte. No parlem només d’un fet històric, sinó d’una realitat que representa el que avui volen ser els catòlics de Catalunya, tant dels qui fan congressos i conferències, com dels qui es bolquen en l’atenció social o educativa. Ser cristians al servei de la societat. La que és i la que ens ha tocat viure.

L’important, doncs, de Gaudí al Vaticà no és mostrar la façana que obre la mostra amb un fotografia immensa de la façana del Naixement. L’important és aconseguir que els visitants creuin la porta i vegin què hi ha realment darrera d’aquesta façana. Un cristianisme amb perfil propi, convivint i intentant respondre als reptes que en totes societats occidentals es planteja a la vivència cristiana. Però amb un ventall de persones, institucions i iniciatives molt més ampli del que es coneix i transcendeix. Molt més ampli del que cap en un portal d’internet. Per molt que s’intenti explicar, sempre és millor veure-ho amb els propis ulls, que tocar només d’oides.